

Sygn. akt IV CZ 76/11

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku W. N. i innych,
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 października 2011 r.,
zażalenia wnioskodawców
na postanowienie Sądu Okręgowego
z dnia 14 lutego 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Wnioskodawcy W. N., Z. K., A. K. wnieśli zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 20 grudnia 2010 r., w którym Sąd ten odrzucił skargę kasacyjną wniesioną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 2 lipca 2010 r. Postanowieniem z dnia 14 lutego 2011 r. Sąd Okręgowy odrzucił wyżej wymienione zażalenie.

W dniu 23 lutego 2011 r. do Sądu Okręgowego zostało wniesione, skierowane do Sądu Najwyższego, zażalenie, w którym, w jednym miejscu wskazano, że dotyczy postanowienia Sądu Okręgowego z dnia „20.12.2010 r.”, w innym, że dotyczy postanowienia tego Sądu z dnia „14.2.2010 r.” Z zażalenia wynikało, że zostało ono sporządzone osobiście przez wnioskodawców: W. N., Z. K. i A. K. Wskazuje na to treść zażalenia oraz umieszczenie na dole pisma imion i nazwisk wnioskodawców. Przedmiotowe pismo nie było podpisane. W dniu 15 marca 2011 r., wskutek wezwania do uzupełnienia braków formalnych zażalenia, w sekretariacie Sądu Okręgowego stawiał się adwokat W. K. i złożył na zażaleniu odręczny podpis. Uzupełniając brak formalny pełnomocnik wnioskodawców wskazał, w piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2011 r., że zażalenie dotyczy postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 14 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem drugiej instancji. Z powołanego przepisu wynika obowiązek sporządzenia i podpisania zażalenia, wnoszonego do Sądu Najwyższego, przez adwokata lub radcę prawnego. Naruszenie tego obowiązku przez sporządzenie i wniesienie zażalenia przez stronę osobiście powoduje konieczność jego odrzucenia bez możliwości uzupełnienia jego braków formalnych (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2009 r., I UZ 35/2008, nie publ.). Przedmiotowe zażalenie wnioskodawców zostało sporządzone i wniesione przez nich osobiście, czego nie zmienia złożenie przez adwokata W. K. własnoręcznego podpisu na piśmie wnioskodawców wskutek bezzasadnego w tych okolicznościach zarządzenia Przewodniczącego Sądu

Okręgowego wzywającego wnioskodawców do uzupełnienia braków formalnych zażalenia m.in. przez jego podpisanie przez pełnomocnika wnioskodawców.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, na podstawie art. 373 w zw. z art. 398²¹, 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c., jak w sentencji.